

Nr. 103
Marts 2016
128. årgang

MAGASINET

Nyt fra Det Danske Missionsforbund

Sommerstævne i uge 30 · Drømmen om nye menigheder
Værktøj til hverdagens bibellæsning · Internationale nyheder
Volontører · Unge i Frederiksværk

Vision 2022:

Nye trosfællesskaber OG menighedsplantning

Magasinet udgives af Det Danske Missionsforbund (DDM). Det udkommer som indstik i domino og sendes til DDM's menigheder for lokal distribution. Artikler og indlæg udtrykker ikke nødvendigvis DDM's synspunkter eller teologiske grundlag.

domino udkommer 6 gange om året, og kan modtages på privat adresse for 295 kr. Henvendelse til ddm@email.dk

Ansvarshavende

Forbundsrådet v/formand Finn Kier-Hansen

Redaktion

Peter Götz, peter@goetz.dk, i samarbejde med Forbundsrådet

Annoncer

Annoncører henvises til domino: Erik Damm, annoncer@domino-online.dk

Næste udgivelse til afhentning i din menighed

Medio maj

Ekspedition

FrikirkeNets servicekontor: Lykkegårdsvej 98, 1., 6000 Kolding, tlf. 75 50 02 00

Grafisk design

Janie Conrad Riisager, janier@domino-online.dk

Tryk

Jørn Thomsen Elbo, Kolding

Missionsforbundets sekretariat

Rosenlunden 17, 5000 Odense C
tlf. 66 14 83 31, fax, 66 14 83 00
Nordea reg.nr. 2374 konto 0370110700
ddm@email.dk, www.missionsforbundet.dk

Forsiden

Sommerstævnet's glade koordinationsudvalg

I sidste nummer af Magasinet satte vi spotlight på det fokusområde i Vision 2022, som hedder discipelskab. I dette blad kan du læse om en af de største udfordringer, vi i Missionsforbundet står over for: At plante nye trosfællesskaber og nye menigheder.

Udfordret af Jesus

Vi taler gerne om discipelskab, fordi det handler om udvikling af vores eget liv med Kristus. Men det handler om meget mere end det. I evangelierne ser vi, hvordan de første disciple til stadighed var udfordret af Jesu vedvarende bevægelse mod nye steder. For flere af disciplene var de to første ord, de hørte fra Jesus, ordene: *Følg mig*. I disse ord ligger implicit, at vi skal et andet sted hen. Dagens kirke har det store problem, at vi i praksis læser, tolker og udlever ordene *følg mig*, som om det, Jesus sagde, var: *Bliv her*.

Hvor blev bevægelsen af?

Discipelskabet omkring Jesus var en *discipelbevægelse* med alt, hvad der ligger i ordet bevægelse.

Missionsforbundet definerede fra begyndelsen sig selv som en dansk *vækkelsesbevægelse*. I dag kalder vi os et dansk kirkesamfund. Vi er blevet statiske. Men Jesus siger stadig *følg mig* med alt, hvad det indebærer af nødvendig bevægelse.

I Apostlenes Gerninger går mønsteret fra evangelierne videre. Jesus er ikke længere fysisk på jorden, men han sender sin Ånd, og den kristne menighed bliver født. Ånden hvisker nu til menigheden *følg mig*, og snart

viser det sig, at det, der blev født pinedag, ikke var en statisk menighed men en dynamisk *menighedsbevægelse*. Inden vi når afslutningen af Apostlenes Gerninger, har den kristne menighed bredt sig til hele det store romerrige.

Missionsforbundets historie var gennem mange år historien om en bevægelse. Vi må nødvendigvis spørge os selv i dag: Hvor er bevægelsen blevet af? Kirkesamfundet lever, men er vækkelsesbevægelsen død?

En innovativ kirke

Med Vision 2022 vil vi genopvække en pionerkultur i Missionsforbundet. Vi vil igen være en bevægelse. En innovativ kirke, der udvikler nye trosfællesskaber og nye menigheder med det formål at plante evangeliet om Jesus Kristus flest mulige steder i vores land. Derfor kalder og udfordrer vi iværksættertyperne til at træde frem og bruge kreativiteten til at fremme Guds rige. Lad os høre fra jer! For sammen skal vi bryde nyt land i Danmark!

John Nielsen
Missionsforstander

Glade medarbejdere ser frem til at møde dig på sommerstævne

Der var godt humør, optimisme og forventning i luften, da sommerstævnestaben mødtes en lørdag i januar

Af John Nielsen
Missionsforstander

De glade mennesker på billedet nedenfor repræsenterer tilsammen stævnets koordinationsudvalg, programudvalget og de forskellige spor, som er målrettet børn og unge.

At tilrettelægge sommerstævne er en stor opgave, men humøret på vores seneste møde fejlede bestemt ikke noget. Det er nemlig vildt spændende at planlægge stævne. Ud over at tale om de konkrete udfordringer, som der er her og nu, var der også tid til at drømme og udveksle tanker og ideer for udviklingen af stævnerne fremover.

Det forandrede mit liv

Et af spørgsmålene var, hvordan vi rekrutterer frivillige medarbejdere nok til så stort et stævne? Når man sad og lyttede til de medarbejdere, som var tilstede, skulle man tro, at det er ret enkelt, hvilket dog ikke altid er tilfældet. Men stævnestaben er en flok mennesker, som ikke kan undgå at smitte med deres begejstring. Naturligvis kræver det mange timers arbejde for hver enkelt. Men glæden over at være med er

tydelig. Nogle sidder der, fordi de er blevet udfordret til det. Andre har egenhændigt tilbudt sin arbejdskraft.

En af medarbejderne på Platform-sporet (+18) sagde: *Det, som skete for to år siden på Platform, forandrede mit liv. Derfor er jeg nu leder på Platform, for jeg vil gerne give noget tilbage.* Fra One-sporet (teenagerne) blev der med stor forventning sagt: *Sidste år tog 80 teenagere imod Jesus på en enkel aften. Vi er så spændte på, hvad Gud vil gøre i år.*

To udfordringer

Planlæg din ferie, så du ikke går glip af en

spændende og inspirerende uge på Efterskolen Lindemborg. Stævnestaben vil gerne møde dig på sommerstævnet i uge 30. Det vil dine venner sikkert også.

Dernæst skal du måske overveje at melde dig som frivillig medarbejder. Stævnet er til enhver tid afhængig af mange frivillige. At dømmen efter de medarbejdere, der var samlet på stabsdagen i Aarhus, er det ikke bare hårdt arbejde, men også vildt spændende.

Alt om stævnet

I stævnebrochuren kan du læse alt om stævnet. Tag den med hjem, næste gang du skal i kirke.

På billedet ses
Jonathan Stephansen, Simon Haugegaard, Birgitte Kofoed
Korsbro, Lotte Holm Boeris, Daniel Lundgaard, Charlotte
Baldur, Eline Bonde-Pedersen, Lea Kjeldgaard, Henrik
Holmgaard, Charlotte Friis og John Nielsen

Virkeligheden begynder med en drøm. At kunne drømme om en fremtid er en fantastisk evne. Også når det gælder menigheder. I Missionsforbundet er vi begyndt at drømme om nye fællesskaber og menigheder

Vi har en DRØM ...

Menighedsplantning – et nyt fokus område

Af John Lorenzen

Udvalget for Mission i Danmark

Det Danske Missionsforbund (DDM) er født ud af et stærkt missionsengagement. Vi har sendt missionærer ud siden 1889, og gennem alle år har mission sat sit tydelige præg på os. Det er stadig sådan, at det, vi først og fremmest er sammen om i Missionsforbundet, er mission. Grønland, Ghana, Rumænien, Thailand og Burma er blandt de lande, hvor vi på meget forskellige måder er involveret i mission. Men vi er også sammen om mission i Danmark, ikke mindst gennem satsningen på Vision 2022. Herunder hører drømmen om at se flere nye menigheder opstå i Danmark. Vi ser i dag en voksende forståelse for, at mission ikke bare er det diakonale og menighedsbyggende arbejde, vi udfører internationalt. Mission er også vores engagement for at hjælpe og lede mennesker til Jesus i vores lokalsamfund og i vores eget land.

Sådan er situationen

Inden for de sidste par år er to menigheder blevet nedlagt. Årsagerne hertil er mangfoldige, der var ikke meget arbejde tilbage, og medlems-tallet var stærkt faldende. Efter lukningen er medlemmene typisk blevet overflyttet til andre DDM-menigheder eller nabomenigheder. Når antallet af menigheder daler i stedet for at øge, er det stærkt tankevækkende. På sommerstævnet 2015 lærte John Wenrich os, at der i grove

træk findes fire typer menigheder: Sunde og missionale, stabile, stagnerende og døende. Når menighedsantallet er blevet færre, viser det, at der er flere menigheder, der dør, end nye, der plantes. Den rutsjetur skal vi have vendt! Der er brug for et nyt fokus på menighedsplantning. Vi skal jo ikke bare opretholde status quo, men vinde nyt land! Midt i smerten over kirkelukninger er det dog sådan, at nogle af menighederne, som dør, giver arven videre, og vi vil måske se en genplantning eller en nyplantning lidt længere henne af vejen.

Menighedsplantning på programmet

At plante menighed, være engageret i en menighedsplantning eller økonomisk understøtte én må komme med på dagsordenen hos alle de eksisterende menigheder i Missionsforbundet: Hvordan kan vi støtte en ny menighedsplantning? Og hvem kan vi sende ud for at plante en ny menighed? Tiden vil sjældent opleves som "helt rigtig", og smerten ved at sende mennesker vil være mærkbar. Det viser sig dog, at vakuummet, der opstår i en modermenighed, som oftest fyldes af nye, der kommer til. De mere etablerede menigheder må se på sig selv som menigheder, der planter menigheder. Vi må som missionsforbundere helhjertet støtte og aktivt arbejde for, at nye menigheder plantes.

Menigheden er verdens håb

Derfor ønsker vi at plante flere menigheder. I disse år vokser befolkningstallet i Danmark, og

vi ønsker at være der, hvor folk bor. Procent-tallet af aktive kristne i Danmark er nedadgående. Skal vi ændre på dette, må vi blandt andet plante nye menigheder. Det er ikke uden økonomiske omkostninger at være involveret i menighedsplantning, og menighederne skal stå sammen om at løfte denne opgave.

Missionsforbundet har i Vision 2022 udarbejdet en vision om menighedsplantning i Danmark. Ved at mobilisere trosfællesskaber, udvikle plantningsprojekter og udruste dem, der planter, kan vi efterhånden begynde at se små, spirende menighedsplantninger forskellige steder i Danmark. Målet er at plante fem menigheder over en syvårsperiode. Det er ret meget! Vi har brug for at stå sammen. Vi drømmer om at se et voksende antal menigheder, og enkeltgivere, der er klar til at investere i menighedsplantningsprojekterne, der begynder at skyde op.

Partnerskabsaftale

Der vil altid være usikkerhed og udfordringer i nye, spirende startteams, så tæt opfølgning og rimelige resurser er vigtige i denne fase. Udvalget *Mission i Danmark*, arbejder med et oplæg til en gensidig partnerskabsaftale, der indgås, inden en plantning bliver et nationalprojekt i Missionsforbundet.

Vi ser i dag flere forskellige trosfællesskaber, der måske kan udvikle sig til at blive nye menigheder. Der er håb, og der er mange veje til målet.

Når man skal rejse, er det vigtigt at være koblet sammen med andre, der skal i samme retning

LAD OS BEGYNDE EN REJSE

At plante et nyt fællesskab kan være en krævende opgave. Hvordan kommer man i gang? Hvad skal man være særligt opmærksom på? Hvor er de største faldgruber? Og hvordan holder man modet oppe?

Af John Lorenzen
Udvalget for Mission i Danmark.

Kom på katapult

Udvalget *Mission i Danmark* vil på det allervardeste anbefale alle, der går med den mindste tanke om starte et trosfællesskab eller måske at plante en ny menighed, at deltage i et kursusforløb, der hedder *Katapult*, og som er en del af Kirke Planter Net (KPN). Det ville være godt at kunne sende 4-6 teams fra Missionsforbundet af sted på dette forløb, og fordi det er vigtigt, er det også muligt at få tilskud til kurset, hvis det skulle knibe med finansieringen.

KPN har ligesom vi i Missionsforbundet en drøm om at se nye missionale fællesskaber etableret. Fællesskaber, hvor livet i hverdagen er i centrum, og hvor det levede liv afspejler Kristus. Fællesskaber, som vokser ved at nye mennesker kommer til tro. Trosfællesskaber, som multipliceres, så endnu flere mennesker bliver nået med evangeliet og nye menigheder kan opstå, fordi mennesker er kommet til tro.

Lad os begynde en rejse!

Mange menigheder og ledere deler helt sikkert drømmen om at se nye fællesskaber og kirker skyde op i Danmark. Men samtidig oplever mange nok også, at det er en drøm, som er svær at gøre til virkelighed, for hvor skal man starte? Derfor vil KPN gerne invitere ledere og præster med på en rejse, som potentielt kan blive en menighedsplantningsbevægelse i Danmark. Rejsen hedder *Katapult*. Vi har bedt

Thomas Willer fra KPN om at uddybe hvad *Katapult* er:

Pionerer og præster

Vi tror, at der i mange menigheder rundt i vores land findes pionerer, der drømmer om at komme ud på den missionale kant. Mennesker, der drømmer om at eksperimentere med mission og længes efter at se nye mennesker komme til tro. Vi tror også, mange præster deler denne drøm og længsel. Derfor vil vi gerne invitere præster og pionerledere med på et læringsforløb kaldet *Katapult*. Her kan man sammen med sit team i løbet af tre samlinger lære:

- at sætte ord på, hvad de gode nyheder er, så de giver mening i 2016
- at starte missionale fællesskaber, hvor mennesker kommer til tro
- at oprejse og multiplicere ledere, som selv kan starte nye trosfællesskaber

Vores håb er, at disse nye trosfællesskaber kan udvikle sig til nye menigheder. Bliver de blot til fællesskaber, hvor mennesker kommer til tro, så er det også godt!

Hvordan gør vi det så?

KPN har inviteret Caesar Kalinowski fra USA til at lære os, hvordan man gør det her. Han har stor erfaring med at facilitere sådanne læringsksamlinger over hele kloden, og han har set fantastiske resultater, så vi tror, han kan lære os noget, vi ikke ved. I hvert

fald oplever han i sin egen tjeneste ting, som vi kun drømmer om kan ske i Danmark. Caesar underviser på tre samlinger, og vi kontekstualiserer det til Danmark. Ved hver samling lægger teamet en konkret plan for det kommende halve år. Hver 14. dag mellem hver samling vil teamlederen blive coachet i forhold til den plan, man som team har lagt.

Hvem skal med?

KPN drømmer om, at der i alt deltager 20 teams fra menigheder, som længes efter at række ud, starte nye trosfællesskaber og grundlægge nye kirker.

Lad os hente inspiration fra andre mennesker og menighedssammenhænge, som igen og igen lykkes med at række ud og præsentere budskabet om Jesus Kristus til nye mennesker. Deres fokus hjælper os med at fastholde vores fokus.

Hvornår?

1. samling 7.-9. april 2016
2. samling 13.-15. oktober 2016
3. samling april 2017

Pris

Prisen er 990 kroner pr. team medlem pr. samling

Tilmelding og mere info på www.kirkeplanternet.dk

Vellykket dag for ledere på Lindenberg

Lederdag på Lindenberg med fokus på den åndelige vandring - alene og sammen med andre

Det blev en god og inspirerende dag for ledere fra næsten alle menigheder i Missionsforbundet, da de mødtes på Efterskolen Lindenberg med temaet discipelskab.

Formiddagens gæst var Jesper Oehlenschläger, præst i Karlslunde Strandkirke, og han lykkedes som sædvanlig med at engagere sine tilhørere. Denne gang ved at give en række vinkler af den kristnes vandring med sin herre, også kaldet discipelskab eller efterfølgelse.

Fra deltagere lød det:

TAK for en rigtig god dag. God idé med undervisning om formiddagen, og Jesper Oehlenschläger havde både indhold og inspiration med sig! Fint med konkrete, praktiske redskaber i forbindelse med temaet discipelskab. Vi blev som menighedsråd konkret udfordret i, hvordan vi støtter den enkeltes åndelige vandring.

Efter frokost blev der i fem korte indlæg peget på forskellige modeller for at foretage sin åndelige vandring sammen med nogen – og hvordan. Vil du vide mere om disse modeller, så kontakt udvalget for Mission i Danmark gennem Rasmus Elkjær Larsen, pas2ren@gmail.com

Huddles

En lille gruppe på tre-fem personer, der i løbet af en times tid meget målrettet spørger ind til hinanden: Hvordan går det med de mål, du har sat dig? Hvilke sejre har du haft? Hvad er dine største frustrationer? En gruppe, hvor man støtter, inspirerer og korrigerer hinanden.

Smågrupper

Et fællesskab, der hylder at sidde i kreds frem for på række. Man læser en bibeltekst (gerne forberedt) og lader den tale, beder sammen og finder den nærhed og inderlighed, som netop det lille fællesskab kan give i modsætning til det store. Fem-syv personer.

Livsforvandringsgrupper

En time om ugen skarpt programmeret med ti faste spørgsmål, der hjælper deltagerne til aktivt at læse Bibelen og bede (indånde) samt

fortælle andre om sit liv med Gud (ånde ud). Den har som opgave at fastholde deltagerne på at være efterfølgere. Højest tre-fire personer. Når der bliver fem-seks, deler gruppen sig.

Mønsterbrydergrupper

Et fællesskab, hvor deltagerne arbejder med deres livsmønstre efter en 12-trins-model. Udarbejdet af Lars Due-Christensen med inspiration fra AA. Læs mere på trinkurser.dk

Åndelig vejledning

En personlig samtale i en time – eller mindre – med en vejleder (medvandrer) en gang om måneden. Medvandrereren stiller sig til rådighed, lytter og spørger efter, hvad Gud arbejder på for tiden i ens liv.

Mentoring

En mentor er som en mur, man kan spille op ad – en, der lytter, er til rådighed og sætter et spejl op. Mentoren svarer ikke med løsninger og forslag, men er tilbagetrukket og afventende – hjælper gerne med at sætte mål for den åndelige og personlige vækst.

Ekstraordinært repræsentantskabsmøde

På dagens korte, ekstraordinære repræsentantskabsmøde blev Mogens Koch-Pedersen valgt ind i Forbundsrådet. Han vil få opgaven som økonomisekretær. Desværre er der endnu en plads ledig i rådet, som ikke blev besat.

**EFTERSKOLEN
LINDENBORG**

Hver

Magasinet har bedt Bibellæser-Ringen findes for at få bibellæsningen til

Af Lasse Holmgaard Iversen
Landsleder i Bibellæser-Ringen

Kender du til at læse i Bibelen og tænke: *Det var lige talt til mig?* Eller det modsatte: *Hvad skal jeg bruge det til?* Dette spændingsfelt er den bibellæsende kristne i, fordi han forventer noget af Bibelen. Han er motiveret for at lytte til Gud og bliver skuffet, når der ikke umiddelbart er noget at høre.

Levende ord fra en levende Gud

Der kan ikke stilles garantier for, at der altid vil være en mærkbar åndelig erfaring knyttet til at læse i sin Bibel. Men der kan stilles garanti for, at det giver mening at læse alligevel, fordi det, vi læser, er levende ord fra en levende Gud, som ved sin levende Ånd kan og vil åbne dette ord for os – sådan som for eksempel Peter skriver i Andet Petersbrev 1:20-21.

Jeg vil!

Hvis Bibelen skal være en del af hverdagen, må jeg først at tage beslutningen om, at jeg vil det! Ikke for Bibelens skyld, men for min

dagbibel

ingen præsenterer os for de mange gode værktøjer, der gør det muligt at lykkes, så den bliver en del af vores liv og hverdag

egen skyld. For når jeg læser, fordi jeg vil det og tror, det er godt for mig, så er motivationen positiv. Hvis det derimod er noget, jeg skal eller bør, så har det potentiale til at blive befængt med dårlig samvittighed, når jeg ikke får det gjort. Denne følelse kan opstå, hvis bibellæsning bliver en indikator for "hvor kristen" jeg er. Misforstå mig ikke! Bibellæsning er vigtigt – men det frelser os ikke. Vi læser i Bibelen, fordi vi ønsker at lytte til Gud og leve med ham i hverdagen!

Når du har besluttet, at du vil det her, så er det om at finde en metode, som fungerer for dig. Vi opfatter forskelligt og får derfor heller ikke det samme ud af for eksempel bibellæseplaner, andagtsbøger, og hvad der nu ellers findes af hjælpemidler til vores bibellæsning. Overvej derfor, om du er til at grave dybt, reflektere eller dele tanker og overvejelser med andre. Måske er du visuel orienteret? Taler musik særligt til dig? Eller noget helt tredje. Når du ved lidt mere om, hvordan du bedst opfatter, så gå på jagt efter hjælpemidler og metoder, som passer til dig.

Konkrete ressourcer

Bibellæser-Ringen producerer en hel vifte af konkrete hjælpemidler til de, der gerne vil udvikle deres læsning af Bibelen.

Bibelnøglen er et abonnementshæfte, som dækker et kvartal af gangen. Den anviser et stykke fra Bibelen til hver dag og har så en forklaring til dette stykke. I løbet af otte år guider Bibelnøglen gennem hele Bibelen.

U13 er et abonnementshæfte skrevet til 10-13 årige. Børnene bliver mødt på deres niveau, og bibellæsning bliver sjovt!

BibelTid er en gratis app, hvori man kan vælge læseplaner med forskellig længde og forskellige temaer. Dem kan man læse selv, eller man kan invitere andre til at læse sammen med én. Man kan så dele tanker og spørgsmål til det, man læser, med hinanden i app'en. BibelTid kan downloades i Appstore og Google Play.

El-camino.dk er en hjemmeside, hvor der dagligt kommer en ny bibelvandring. Her passerer man fem stationer, hvor Bibelen bedes, læses og reflekteres over. Man kan også købe et El Camino-hæfte, hvor man vandrer gennem hele Johannesevangeliet.

Møder med Jesus har til formål at lukke Markusevangeliet op. Både for den erfarne bibellæser, men også for den, som er ny i troen eller lige gået i gang med Bibelen. Denne bog kan bruges både til personlig bibellæsning, men er også god til grupper. Der er videoer tilgængelige som ekstramateriale på blr.dk/ressourcer.

Alle disse hæfter og bøger kan bestilles på Bibellæser-Ringens hjemmeside, blr.dk, som også rummer en del gratis ressourcer og idéer til, hvordan bibellæsning kan gøres til en del af hverdagen.

Jariya og Nontach producerer radio

Indspilning af cd

May gøres klar til studieoptagelse

Fangekoret leder i os lovsang

Thailand

Produktionshjulene snurrer på Fredens Stemme, de mange kristne fanger i Udon udgiver snart en ny cd, og projekterne omkring det lille vidunder MegaVoice vokser stadig

Fredens Stemme i Chiang Mai har overstået alle jubilæumsfejringerne og er nu i fuld gang med deres mange produktioner og opfølgning.

Voice of Wisdom

Den største satsning for tiden er produktionen af radioprogrammer og tv-udsendelser under overskriften *Voice of Wisdom*. Der skal produceres 52 udsendelser til både radio og tv - en til hver uge i et år. Udgangspunktet er det etiske perspektiv. Buddhister er optaget af etiske og moralske emner. Det program, som vi er i gang med i skrivende stund, hedder *Selviskhed*. Hvor buddhismens udgangspunkt er, at alt bygger på ens egen formåen og gerninger, har Bibelen det modsatte budskab: Begyndelsen til visdom er at tro på Gud og hans kærlighed, hvilket resulterer i kærlighed til vores næste. Det første kan nemt føre til en egoistisk livsstil, det andet flytter vores fokus fra os selv over til Gud og vores næste.

Til hver udsendelse skrives der to nye sange, der indspilles som musikvideoer. Udsendelsen indledes med et interview med to studerende, hvor den ene optræder meget positiv, mens den anden er negativ. Næste program har emnet: *Som du sår, skal du høste*. Dette skal ses i lyset af buddhismens lære om karma. Karma kan ikke udslættes, men Kristus kan tilgive!

Opfølgning

På grund af den store ændring i personlig kommunikation, hvor man ikke sender breve, men bruger internet og smartphones, er den største kontakt med lyttere og seere nu via telefon og computer. Dette har også betydning for bibelkorrespon-

dancekurset, som vi nu søger at udvikle som et onlinestudie.

Jule- og nytårsfest i fængslet

I januar var vi fem fra Fredens Stemme på besøg i fængslet i Udon: Jariya, Nontach, May, Jakob og Viggo. Vi havde 200 gaver med, og under en to timers samling ledte de kristne fangers lovsangsgruppe os i sangene. May og Nontach sang og spillede. Viggo talte. Dette er en af de årlige begivenheder, fangerne er meget glade for. Der var også gaver til fængslets ledelse og et beløb til deres sociale velfærdsprogram. Dette er alt sammen med til at fastholde en god relation til ledelsen. Efter samlingen lavede vi et interview med fængslets undervisningsdirektør, som med rosende ord takkede Fredens Stemme for den hjælp og den opmuntring, som vi giver fangerne. Under selve samlingen med fangerne talte han også kort. Han er officiel buddhist, men han fortalte os, at han troede på Gud.

Inden for kort tid forventer Fredens Stemme at udgive en ny cd med sange fra de kristne fanger.

MegaVoice

Vi er nu i gang med at få papirerne i orden til en ny sending af 1650 MegaVoice-afspillere. Med hjælp fra guvernøren af Chiang Mai-provinsen har vi tidligere fået 2.000 stykker ind i landet uden at betale den sædvanlige told på 35 procent. Der er nu kommet en ny guvernør, men vi tror, at han også vil hjælpe. Afspillerne bruges til projekter i både Thailand og Burma. Gennem de kommende måneder håber vi at få lavet optagelser på to nye sprog. I marts vil der også laves nye optagelser i Yangon.

Vi kaldte det frivilligarbejdere førhen, nu siger vi volontører og bruger ofte ordet om de unge – eller knapt så unge, som rejser ud til et af vores missionsfelter i nogle måneder

Der er jævnligt nogle, der rejser ud til et af de missionsfelter, som DDM støtter. Håbet for de unge er at kunne være til hjælp med deres tid

og deres kompetencer, så arbejdet, de deltager i, kan få et ekstra ryk. Det er dog ikke lutter lagkage at være volontør, for det kræver meget

af missionsfeltet at skabe den nødvendige platform – og det kræver meget af volontøren at acceptere de store kulturforskelle.

Andreas Elleby - volontør i Grønland

At rejse ud som volontør er en helt unik mulighed, som man bør stræbe efter at opnå.

Inden man rejser ud, har man forventninger til, hvad man rejser ud til.

Inden man rejser ud, har man tanker om, hvad man gerne vil udrette ude på missionsfeltet.

Inden man rejser ud, har man nok en følelse af at være kaldet til opgaven.

Forventninger og virkelighed

Endelig kommer dagen for afrejse. Man lander i et nyt land. Man møder nye mennesker, der har gjort sig tanker om, hvad de gerne vil have ud af volontøren, og de har muligvis bedt om, at Gud måtte hjælpe dem og sende en volontør til deres sted.

Pludselig kan forventninger, tanker og følelser ændres, når de møder virkeligheden. Alt kan blive vendt på hovedet, men det er også her, man for alvor mærker, hvilke muligheder, man er blevet givet. Givet af Gud.

Når et nyt ansigt kommer til menigheden, er alle meget spændte på, hvad man har med til dem. Man får en unik mulighed for at møde andre mennesker, specielt børn. Man får mulighed for at fortælle dem om Jesus og give dem

en ny tro på, at deres liv er vigtigt, og at de faktisk har en plads i samfundet.

Det brænder sig fast

Den mulighed er jeg taknemmelig for at have fået. At møde mennesker, som hungrer efter at høre om Jesus og få en snak over en kop kaffe eller på anden vis blive set, hørt og anerkendt, det brænder sig fast i én og gør, at man får et helt specielt forhold til det givne land, til den givne menighed og de mennesker, man lærer at kende.

Man oplever, hvordan Gud arbejder igennem en som volontør. Det er altså ikke bare at give noget til andre mennesker, man modtager selv lige så meget. Både fra dem, man giver til, men også fra Gud, som giver en de evner, kræfter og muligheder, der skal til, for at arbejdet som volontør, kan lykkes.

Forandring for altid

At tage ud som volontør er en forandring af ens liv. Man får en oplevelse for livet, som sætter dybe spor i en. Man oplever Guds nærvær på en helt ny måde, når man rejser ud i tjeneste for ham. Det er på den måde i lige så høj grad en personlig trosudvikling og opbygning. Ring, eller skriv gerne til Andreas Elleby, hvis du vil høre mere om dette, aahe@aahe.dk eller tlf. 61 26 53 43. Grib chancen, og bliv volontør!

Ghana

I 2014/15 var Benedicte og Camilla nogle måneder i Ghana, hvor de tog del i arbejdet på Father's Home i Takoradi. Da de skrev hjem om opholdet, kunne vi blandt andet læse:

En meget værdifuld gave, vi er blevet givet, er børnenes kærlighed, hvilket vi egentlig ikke som sådan har gjort os fortjent til, men som de næsten alle fra start har givet os. Vi kan ikke gøre andet end at stoppe op engang imellem og takke Gud for sådanne fantastiske børn, som alle har fået en chance til i livet.

Det skal dog også siges, at det ikke altid er guld og grønne skove, vi oplever i vores hverdag med børnene. Kulturen hernede kan være barsk, når man indser, at nærhed mellem børn og voksne ikke altid er den samme som i vores kultur. *Kulturforskel* er et ord, som flittigt bliver brugt i vores samtaler med hinanden og vores kære derhjemme, da vi indimellem bliver konfronteret med vores egne syn og vinkler samt kultur.

Jette Christiansen – volontør i Grønland

En sommeraften kørte jeg med en anden ungdomsleder ud til sommerlejren Nørholm, hvor vi skulle have et arrangement. På vej derud fortalte han mig, at han havde mødt Lene og Mogens Gjerlev, som var hjemme på ferie fra Grønland, og de havde fortalt ham, at de manglede en frivilligarbejder (volontør).

Han nævnte et par af de unge, som kunne være en mulighed. Og det bekræftede jeg ham i. Men straks han fortalte om det, tænkte jeg: *Det vil jeg gerne*. Jeg sagde ikke noget, men cirka 14 dage senere stod jeg og vaskede op efter en barnevelsignelse, og Mogens Gjerlev, som altid har været hjælpsom i et køkken, kom ud og gav en hånd med. Han spurgte så henkastet, om jeg

ville med til Grønland og arbejde med børn og unge – og jeg svarede naturligvis ja.

Ikke for eventyrets skyld

Det er ikke fordi, jeg nogensinde har været den eventyrlystne type. Når mine veninder tog på interrail eller i kibbutz i Israel eller andet, var jeg aldrig fristet til at tage med. Og rejsebøger var på ingen måde min foretrukne genre. Så jeg kan kun tro, at min pludselige rejselyst var plantet af Herren.

Den 20. oktober 1982 tog jeg af sted og oplevede halvandet år i et fantastisk land og en smuk by med dejlige mennesker, hvoraf nogle er blevet venner for livet.

Siden er det blevet til yderligere tre år som teltmager, og ind i mellem får jeg stadig lejlighed til at komme derop en måned eller to. Faktisk står min kuffert, mens dette skrives, klar til at blive pakket, fordi den næste måned skal tilbringes i Uummannaq.

Gik jeg glip af noget?

Har jeg givet afkald på meget ved at tage væk? Der er da en del oplevelser i Danmark, som jeg ikke fik med – de store begivenheder som bryllupper, begravelser med mere er dem, som jeg umiddelbart husker.

Var der savn/afsavn? Ja, selvfølgelig – man skulle da være lidt ufølsom, hvis ikke man engang i mellem blev grebet af længsel efter de nærmeste derhjemme. Og der var da også – især de første perioder – mange ting, man ikke kunne købe i Grønland. Og det danske forår savner man vel, uanset hvor i verden man befinder sig?

Var der mørke tider? Ja, ind i mellem, for livet kan også være hårdt, selv om man er ledt af Gud.

Var det prisen værd?

Det at sige ja til Guds ledelse/kald har givet mig de største og bedste oplevelser i mit liv. Jeg har fået så meget tilbage, og det at have boet i Grønland har i den grad beriget mit liv – både i personlig udvikling og med en skøn venneflok, fantastiske minder og kæmpe naturoplevelser, som ikke kan fås i Danmark. Og det at vide man er, hvor man skal være – det er en god trykfølelse at leve med!

Jeg kender ikke nogen, der har fortrudt, de gik den vej, som Herren ledte dem ad – vi er i hans hænder – også når vi går ud, hvor vi engang imellem ikke føler, vi kan bunde!

Thailand

Mens disse linjer skrives, er Jakob Breindahl endnu på medicenteret Fredens Stemme i Thailand, hvor han har været siden oktober 2015. Jakob var praktisk medhjælper omkring jubilæumsturen, hvor Fredens Stemme fik besøg af et stort hold danskere. Derefter gennemførte han et treugers intensivt sprogkursus, som han fik meget ud af – til stor hjælp i kommunikationen med de medarbejdere, der ikke taler engelsk. Jakob er glad for at få konkrete opgaver, som han kan fordybe sig i: En udarbejdning af et system til et onlinebiblekorrespondancestudie. Det er et led i det såkaldte *Ordsprogsprojekt*.

Frustrerende for ham har det været, at Thailands mange nye stramninger omkring opholdstilladelse og arbejdstilladelse er kommet til at fylde for meget og tage for meget tid. Ligesom Benedicte og Camilla kunne fortælle om besværlighederne ved på kort tid at skulle omstille sig til en anden kultur og en anden form for ledelse.

Men alt i alt vil nogle måneder under fjerne himmelstrøg – i et forsøg på at være dér, hvor man føler Gud har tilrettelagt vejen – blive en erfaring og en rigdom for resten af livet.

Fra spejdere og skuespillere til teen- og unge café

Af Ruth Cilwik Andersen

Børn, unge og familie i Frikirken Salem

For tre år siden var der kun 16 spejdere tilbage i Frikirken Salem i Frederiksværk. Vi satte en annonce i lokalavisen for at fortælle den gode historie om arbejdet og for at inspirere flere til at deltage. Artiklen blev modtaget positivt, og det lykkedes for spejdergruppen at vokse til 26 medlemmer.

At være skuespiller

I flere år i træk involverede vi spejderflokkene i at optræde til enten én af vores adventgudstjenester eller være med i en gudstjeneste som sæsonafslutning. Her har spejderne optrådt med julehistorien og en musical om *Den fortabte datter*, som de langt hen ad vejen selv fandt på. Sikken en succes at se dem arbejde sammen på en helt anden måde. At de fungerede så

godt sammen, gav spejderleder Ejnar Kanding og undertegnende noget at tænke over.

Hvordan?

Sidste efterår drøftede vi for alvor en udfordring omkring de ældste spejdere, der ikke længere havde så meget lyst til at deltage. Flere og flere gav udtryk for, at de overvejede at stoppe uden at kunne sige, hvad de ellers skulle engagere sig i. Spørgsmålet var, *hvordan* vi kunne være sammen på en anden måde? Hvordan giver man plads til at være teenager og mulighed for gode input om tro på Jesus og livets udfordringer? Selvfølgelig: vi laver café-aftener.

Caféaftener

Juletiden var oplagt til at invitere til kakao og æbleskiver, YouTube-musikvideoer, film til eftertanke, samtale og hygge. Til den anledning

forvandlede vi halvdelen af vores førstesal til et sofaområde og brugte storskærmen til at vise musikvideoerne. I december kom der 12 teenagere. Vi gentog café-samlingen i januar og inviterede til madlavning, hygge, sang og fadervor, og vi var 20 teenagere. Da vi spurgte, om vi skulle fortsætte med café-aftener, var alle med på det. Da vi spurgte, om de hver især ville tage en ven med, var alle sammen med på det! Det bliver spændende næste gang.

Vaffelaftener

Her i februar kommer vi for første gang til at invitere unge fra gymnasiet. En ung fyr fra en anden menighed, men som bor i Frederiksværk, har fået idéen, og nu intensiverer vi bønner om, at det må lykkes at skabe kontakter, relationer og en ramme for at fortælle de gode nyheder til så mange som muligt. Vi må bare lige skaffe en masse vaffeljern.